

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 506
Chủ nhật
Ngày 10 - 9 - 2017

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

Khai giảng lớp cao cấp lý luận chính trị hệ không tập trung khóa học 2017 - 2019

Đồng chí Đặng Trọng Thăng, Phó Bí thư thường trực Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh phát biểu tại lễ khai giảng.

Ảnh: THÀNH TÂM

Sáng ngày 9/9, tại Trường Chính trị tỉnh, Ban Thường vụ Tỉnh ủy phối hợp với Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh tổ chức lễ khai giảng lớp cao cấp lý luận chính trị hệ không tập trung khóa học 2017 - 2019. Tới dự có PGS, TS Nguyễn Việt Thảo, Phó Giám đốc Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh, đồng chí Đặng Trọng Thăng, Phó Bí thư thường trực Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh, các đồng chí Ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, lãnh đạo UBND tỉnh.

Tham gia khóa học có 90 học viên là cán bộ lãnh đạo, quản lý các phòng, ban của các sở, ban, ngành, đoàn thể, các huyện, thành phố trong tỉnh. Khóa học nhằm đào tạo, bồi dưỡng phẩm chất, năng lực để học viên đảm nhiệm tốt vai trò người cán bộ lãnh đạo, quản lý chủ chốt. Để thực hiện

được điều đó, chương trình đào tạo của Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh sẽ tập trung trang bị một cách có hệ thống các nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, đường lối, chính sách của Đảng; bổ sung những tri thức cần thiết, những thành tựu mới về khoa học lãnh đạo, quản lý và một số lĩnh vực khoa học xã hội và nhân văn khác... Qua đó, giúp học viên vận dụng lý luận giải quyết những vấn đề đang đặt ra, xử lý những tình huống trong thực tiễn cơ quan, đơn vị nhằm đem lại hiệu quả, chất lượng trong thực hiện nhiệm vụ.

Phát biểu tại lễ khai giảng, PGS, TS Nguyễn Việt Thảo, Phó Giám đốc Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh, đồng chí Đặng Trọng Thăng, Phó Bí thư thường trực Tỉnh

ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh chúc mừng các học viên được cử tham gia khóa học đồng thời đề nghị các học viên trong quá trình học tập cần chấp hành nghiêm nội quy, quy định của Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh và Trường Chính trị tỉnh; nỗ lực học tập, nghiên cứu, gắn lý luận với thực tiễn, biến quá trình đào tạo thành quá trình tự đào tạo; phấn đấu trở thành người cán bộ vững vàng về chính trị, gương mẫu trong đạo đức, lối sống, có trí tuệ, năng lực hoạt động thực tiễn, luôn đổi mới, sáng tạo, đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ trong sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa. Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh sẽ quan tâm chỉ đạo thực hiện đúng tiến độ, chương trình, kế hoạch đào tạo; chọn cử giảng viên có năng lực chuyên môn, phương pháp giảng dạy phù

hợp với học viên; nghiêm túc trong quản lý học viên; đánh giá đúng thực chất kết quả học tập. Về phía Trường Chính trị tỉnh, cần tạo mọi điều kiện để giảng viên, học viên hoàn thành tốt khóa học. Ban Chỉ đạo, Ban Quản lý, Ban Cán sự lớp bảo đảm kỷ cương, kỷ luật của lớp và yêu cầu của Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh.

Nhân dịp này, đồng chí Phó SB thư thường trực Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh gửi lời cảm ơn sâu sắc tới Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh đã quan tâm đến công tác đào tạo cán bộ của tỉnh thời gian qua đồng thời mong muốn trong thời gian tới Học viện tiếp tục quan tâm, tạo điều kiện hơn nữa đối với tỉnh trong công tác đào tạo cán bộ lãnh đạo, quản lý.

ĐÀO QUYÊN

KHẢ THẬP ĐIỀU Khí tiết của một nhà giáo

Trang 2

Nỗ lực đập dịch cứu lúa

Trang 3

Cảnh báo tình trạng CHÁY, NỔ NHÀ ỒNG

Trang 6

Tặng mẹ những bình yên

(Xem trang 4)

Ảnh khai thác từ internet

KHẢI THẬP ĐIỀU Khí tiết của một nhà giáo

■ NGUYỄN THANH
Vũ Quý, Kiến Xương

Xưa và nay, sử sách đã viết nhiều về Bổng nhân Lê Quý Đôn (1726 - 1784), người từng được tôn vinh là nhà bác học lớn nhất Việt Nam thời phong kiến nhưng chưa nhiều người biết đến người thầy đã trao truyền cả tri thức, nhân cách, tiết tháo cho nhà bác học họ Lê trong những năm tháng đầu đời. Đó là Đình nguyên Hoàng giáp Bùi Sĩ Tiêm (1690 - 1733), quê làng Kinh Lũ nay thuộc xã Đông Kinh, huyện Đông Hưng mà dân gian vẫn gọi là “Ông nghè Kinh Lũ”.

Ảnh minh họa

Tương truyền, thuở nhỏ, Bùi Sĩ Tiêm nổi tiếng thần đồng và tính cách khác thường. Bước vào tuổi 26, ông lên kinh dự kỳ thi khoa Ất Mùi (1715). Khoa thi này có hơn 2.500 sĩ tử ứng thí, lấy đỗ 20 người, ông là người đỗ đầu với danh vị Đình nguyên Hoàng giáp.

Ngay sau khi thi đỗ, Bùi Sĩ Tiêm được bổ chức Hiệu lý làm quan trong triều, được giao soạn các bài văn bia tiến sĩ để dựng bia tại Quốc Tử Giám. Đây có lẽ là một trường hợp độc đáo, một vinh hạnh hiếm thấy đối với một vị tân khoa. Bởi lẽ xưa, người được giao trọng trách soạn các bài văn bia tiến sĩ thường phải là người có danh cao vọng trọng. Hiện tại, ở Văn Miếu - Quốc Tử Giám Hà Nội còn lưu giữ 82 bia tiến sĩ thì có 5 bia do Bùi Sĩ Tiêm soạn.

Nay đọc lại những bài văn bia tiến sĩ ở Văn Miếu - Quốc Tử Giám Hà Nội, ta thấy những bài văn bia do Bùi Sĩ Tiêm soạn mang cốt cách dị thường. Mệnh mạch tư duy trong phương châm hành đạo của ông đã bộc lộ khá rõ ràng trong bài văn bia về khoa thi của mình. Bùi Sĩ Tiêm đã thắng thần cảnh báo các tiến sĩ đồng khoa:

“Các người phải nghiêm khắc đối với mình, phải giữ vững đức thanh liêm và phẩm chất trắng trong. Làm quan trong triều phải chính trực, trung hậu, đem đạo đức, nhân nghĩa để phò vua. Khiến cho tiếng thơm thêm lòng lấy, sự nghiệp thêm chói chang, người đời sau chỉ tên trong bia mà ca ngợi.

Nếu lòng thay dạ đổi, lời nói và việc làm không thống nhất với nhau, chỉ nghĩ đến chức tước, tiền của, mưu tính về quyền lợi còn mất, thiệt hơn, bề ngoài thì khuôn phép, mực thước, bên trong thì quanh co, khuất tất, việc làm trái với điều đã học và xa rời đạo lý, bởi nhọ danh tiết,

bêu xấu sĩ phong thì mọi người cũng sẽ chỉ vào tên trong bia mà chê trách. Dư luận nghiêm minh, nghìn năm rõ rệt, có đáng sợ không?”.

Biết tài năng và nhân cách của Bùi Sĩ Tiêm, nhiều bậc danh nho đã đưa con em mình đến nhờ ông thụ giáo. Môn sinh của ông nhiều người đã thành danh và giữ trọn nhân cách đã được ông rèn cặp.

Sau hơn hai năm giữ chức Hiệu lý, Bùi Sĩ Tiêm được thăng chức bổ ra làm quan ở Sơn Tây rồi trải hơn 10 năm với nhiều chức tước trong triều, ngoài trấn, đến năm Vĩnh Khánh thứ hai (1730) được phong Hoàng Tín đại phu, Thái Thường tự khanh. Xem thế đủ biết, trên con đường danh vọng Bùi Sĩ Tiêm đã thành thang thắng tiến. Mọi ân sủng của triều đình đến với ông đều buồm xuôi gió thuận, không có gì đáng phải tủi hờn, oán giận.

Nhưng chí hướng, hoài bão lớn lao của Bùi Sĩ Tiêm là muốn dân yên, nước thịnh. Sau hơn mười năm hăm hở dốc tâm lo tròn phận sự, đi nhiều thấy rộng, cảnh nhiều nhượng trong triều ngoài trấn luôn làm ông canh cánh lo âu và trăn trở với những kế sách cải cách xã hội.

Năm Vĩnh Khánh thứ ba (1731), lợi dụng nhà chúa xuống chỉ dụ cho quần thần tâu bày những kiến giải của mình về thế sự, Bùi Sĩ Tiêm đã dâng tờ khai mười điều trình bày cận kề, thấu đáo những việc nên làm để yên nước, yên dân. Là người cương trực, dám nói thẳng hiện trạng nên tờ khai của ông đã làm Trịnh Giang phật ý, lại do một số quần thần xúc xiểm nên đã dẫn tới chung cục bi thảm, bị bãi chức đuổi về quê.

Có lẽ, trong số những khai, tấu thời Lê trung hưng đòi cải cách xã hội thì Khai thập điều do Bùi Sĩ Tiêm soạn là tờ khai

toàn diện nhất với hơn một vạn từ, trình bày mười vấn đề chính sau:

1 - Phê phán Trịnh Giang sai trái phế truất vua Duy Đường (Lê Dụ Tôn), đưa Duy Phường (Lê Vĩnh Khánh) lên ngôi để thỏa mãn ý riêng tây.

2 - Phê phán tệ hối lộ, luôn lộng để được thăng quan tiến chức. Dùng tiền để tiến thân. Dùng tiền để chạy tội. Luật pháp không nghiêm...

3 - Phê phán tình trạng bao chiếm ruộng đất, phụ thu lạm bổ, gian lận thuế.

4 - Phê phán chính sách xây dựng quân đội: vì tệ tham nhũng, vì không quan tâm đến đời sống binh lính, quân đông mà không mạnh...

5 - Bộ máy quan lại quá đông, đơn vị hành chính cấp phủ, huyện, xã không hợp lý, dân ít mà quan đông không khỏi sinh ra tham nhũng...

6 - Nha lại nhũng lạm, tham lam không kể xiết, “trong triều ngoài quận bọn nha lại theo nhau làm bậy, người dân khổ nhục biết bao..., loại người chạy chọt, cầu cạnh rất nhiều, chẳng đỗ đạt cũng được bổ, chẳng theo thứ tự cũng được thăng”.

7 - Hình thức thi cử khuôn sáo, “có kẻ hơi thông về bài hỏi mười điều sách lược mà đã được đỗ cao, nếu hỏi đến chính sách cứu đời không có nửa chữ. Có kẻ hơi thạo về mục sách học để cương mà mưu lược giúp nước không được một lời đáng khen”...

8 - Việc xử án không nghiêm minh, cậy quyền thế ăn tiền dứt lót, bắt bớ, hăm hại người vô tội. Việc kiện không, kiện vượt cấp, kiện xằng nhàn nhàn...

9 - Cơ quan liêm phóng (thanh tra) không làm tròn chức trách để cho bọn quan lại làm càn, tiếng oán thán của dân chưa tới bề trên...

10 - Người nước ngoài tự do khai khoáng, in tiền giả, hành hung cướp bóc dân bản xứ. Quan lại vì hám lợi mà làm ngơ...

Những kiến giải trong 10 điều khai là vô cùng thấu đáo nhưng vì thời cuộc thiếu vua sáng tôi hiền nên ông phải chịu chấp nhận bãi chức. Về quê được ít lâu, Bùi Sĩ Tiêm mở trường dạy học. Học trò từ nhiều phủ, huyện đã tìm về thụ giáo. Thân phụ Lê Quý Đôn là Tiến sĩ Lê Trọng Thứ (1694 - 1782) vốn là bạn đồng hương, làm quan đồng triều với Bùi Sĩ Tiêm cũng vì dâng khai mà bị bãi chức về quê trong những năm tháng đó. Khi Bùi Sĩ Tiêm về mở trường dạy học thì Lê Quý Đôn lên 7 tuổi, được cha cho theo học.

Cho đến nay cũng chưa đủ cứ liệu để khẳng định là có bao nhiêu học trò của Bùi Sĩ Tiêm đã hiển đạt khoa danh. Chỉ biết là trong khoa thi Nhâm Thân (1752), lấy đỗ 5 người, người đỗ đầu là Tam nguyên Bổng nhân Lê Quý Đôn và người đỗ thứ hai là Hoàng giáp Đoàn Nguyễn Thực đều là học trò của Bùi Sĩ Tiêm. Hai người này cùng đa phần học trò khác của Bùi Sĩ Tiêm khi ra làm quan đều có tiết tháo, đều dâng khai khuyên can vua chúa và đều có đôi lần từ quan về quê dạy học.

Dạy học được vài năm thì Bùi Sĩ Tiêm đột ngột qua đời vào tuổi 44. Năm Cảnh Hưng thứ tư (1743) triều đình ra chỉ dụ minh oan và truy phong tước hầu cho Bùi Sĩ Tiêm. Sách Lịch triều hiến chương loại chí của Phan Huy Chú đã xếp Bùi Sĩ Tiêm trong danh sách các bề tôi tiết nghĩa. Vua Tự Đức cũng có bài thơ ngợi ca tài năng văn chương và khí phách của ông. Đến nay, ở trung tâm thành phố Thái Bình có một đường phố được mang tên Bùi Sĩ Tiêm.

Theo thống kê của Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, thời điểm hiện tại, trên 17.000ha lúa mùa trong toàn tỉnh nhiễm bệnh lùn sọc đen (LSD). Diện tích này còn tiếp tục gia tăng, đòi hỏi cần có những biện pháp phòng, trừ kịp thời và hiệu quả. Những ngày này, ngành Nông nghiệp và các địa phương đã và đang tập trung nhiều giải pháp nhằm hạn chế đến mức thấp nhất thiệt hại do bệnh LSD gây ra.

Mưa bão kết hợp với nắng nóng cực bộ xen kẽ đã tạo điều kiện rất thuận lợi cho sâu bệnh hại trên lúa phát triển, đặc biệt là rầy lưng trắng ngay từ nửa cuối tháng 7. Mặc dù cơ quan chuyên môn đã tham mưu kịp thời với UBND tỉnh để triển khai quyết liệt các giải pháp chỉ đạo, tuy nhiên, do tình hình thời tiết diễn biến phức tạp, việc tuân thủ quy trình phòng, trừ rầy và chăm sóc giúp cây lúa phục hồi của người dân chưa bảo đảm nên bệnh LSD phát sinh mạnh từ trung tuần tháng 8 đến nay và có nguy cơ ảnh hưởng lớn đến năng suất lúa vụ mùa năm 2017. Xác định đây là loại bệnh rất nguy hiểm, lây lan do rầy lưng trắng và chưa có thuốc để trừ, vì vậy, ngành Nông nghiệp đã phối hợp với các địa phương tổ chức 33 lớp tập huấn tuyên truyền về bệnh LSD cho cán bộ thôn xóm, cán bộ phụ trách nông nghiệp xã và nông dân để chính quyền địa phương và nông dân chủ động điều tra, phát hiện, kịp thời phòng, trừ có hiệu quả bệnh LSD và rầy môi giới. Để tiêu diệt nguồn bệnh và tạo điều kiện bất lợi cho sự phát sinh, phát triển của rầy môi giới, ngành Nông nghiệp đã tăng cường cán bộ bám sát cơ sở nhằm theo dõi sát diễn biến phát sinh, phát triển đồng thời thường xuyên thống

Nỗ lực dập dịch cứu lúa

■ LƯU NGẮN

Nông dân cần làm tốt công tác vệ sinh đồng ruộng, dọn sạch cỏ bờ ruộng để hạn chế nơi trú ẩn của rầy môi giới.

kê diện tích, tiêu hủy nguồn bệnh đối với những diện tích nhiễm nặng, tránh lây lan sang các vùng khác và các vụ tiếp theo. Vừa qua, UBND tỉnh đã có quyết định về kinh phí tuyên truyền phòng, chống bệnh LSD trên địa bàn 3 huyện có dịch, cấp tạm ứng kinh phí phòng, chống dịch LSD để các địa phương làm căn cứ triển khai các biện pháp hỗ trợ. Với trên 5.700ha lúa mùa nhiễm LSD trong đó có trên 180ha mất trắng, huyện Thái

Thụy đã tổ chức tiêu hủy diện tích mất trắng, làm điểm tại hai xã Thái Thành, Thái Thọ. Ông Bùi Đức Hoàng, Phó Chủ tịch UBND huyện cho biết: Xác định khó khăn lớn nhất trong việc dập dịch LSD là tuyên truyền để người dân tự giác tiêu hủy nguồn bệnh, huyện Thái Thụy đã lựa chọn 3 hộ có 100% diện tích bị mất trắng do nhiễm LSD ở hai xã Thái Thành, Thái Thọ làm điểm, vận động nhân dân. Đến nay, Thái Thụy có 2ha lúa nhiễm

LSD được tiêu hủy. Bên cạnh đó, huyện cũng lên kế hoạch bố trí cây trồng thay thế vào diện tích lúa mất trắng do dịch bệnh như bí xanh, ớt...

Được đánh giá là địa phương tích cực trong công tác phòng, trừ sâu bệnh ở vụ mùa năm nay, Tiền Hải cũng đang quyết liệt triển khai các giải pháp nhằm dập dịch. Ông Phạm Văn Nghiêm, Chủ tịch UBND huyện cho biết: Đến ngày 6/9, Tiền Hải có 6.327,3ha lúa mùa bị nhiễm

bệnh LSD, diện tích mất trắng khoảng 79,2ha, trong đó đã tiêu hủy được 1ha. Huyện đã tiến hành cấp phát thuốc trừ rầy có tính lưu dẫn, nội hấp cho diện tích lúa bị nhiễm LSD ở mức trên 5%, khuyến cáo người dân phun trừ từ ngày 9 - 12/9 cùng với sâu cuốn lá nhỏ, sâu đục thân hai chấm. Để thuốc hỗ trợ đúng mục đích, đúng đối tượng, các xã tiến hành lập biên bản với từng hộ có ruộng nhiễm LSD trên 5% diện tích, UBND huyện giao quyền giám sát việc cấp phát thuốc, phun trừ cho chính quyền địa phương, người đứng đầu các xã.

Bà Nguyễn Thị Nga, Phó Giám đốc Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn cho biết: Từ nay đến cuối vụ, sâu bệnh hại, đặc biệt là bệnh LSD có diễn biến phức tạp, ảnh hưởng nặng đến năng suất lúa vụ mùa, thậm chí lây lan hại sang cả những vụ sau nếu không thực hiện tốt các biện pháp dập dịch. Bên cạnh việc tiêu diệt nguồn bệnh, nông dân cần theo dõi, quản lý rầy môi giới. Về lâu dài, các địa phương cần triển khai thực hiện các biện pháp tổng hợp để nâng cao sức đề kháng của cây trồng như: không trồng các giống nhiễm rầy và bệnh LSD, áp dụng phương pháp quản lý dịch hại IPM, 1 phải 5 giảm (phải sử dụng giống lúa xác nhận, giảm lượng giống, giảm lượng thuốc bảo vệ thực vật, giảm phân bón, giảm lượng nước, giảm thất thoát sau thu hoạch), 3 giảm 3 tăng (giảm lượng giống, giảm lượng thuốc bảo vệ thực vật, giảm lượng phân bón, tăng năng suất, tăng chất lượng lúa gạo, tăng hiệu quả kinh tế)... , làm tốt công tác vệ sinh đồng ruộng, dọn sạch cỏ bờ ruộng, mương dẫn nước... để hạn chế nơi trú ẩn của rầy môi giới.

Nông dân huyện Kiến Xương phun thuốc phòng, trừ sâu bệnh hại lúa mùa.

Bố mẹ tôi mấy năm nay cũng mở mày mở mặt với bà con làng xóm bởi có con gái út theo chồng định cư ở nước ngoài. Đây là tôi nghe mọi người nói vậy chứ mẹ tôi tuyệt nhiên không bao giờ thể hiện. Thỉnh thoảng có người về, con gái út lại gửi cho mẹ mấy hộp thuốc bổ, mấy bộ quần áo bán ở bên tây nhưng xét kỹ thì toàn hàng châu Á. Nghe tin mẹ ốm, con rể gửi ngay ít tiền để mẹ thuốc thang tắm bổ. Ai cũng bảo mẹ tôi sướng. Vì mẹ tôi cũng chưa than khổ bao giờ.

Năm anh tôi sáu tuổi tôi cũng vừa lên năm. Vừa xách nôi cái giỏ, chúng tôi đã vác cần câu mỗi chiều chập choạng, ngồi câu cá hau ở cống ông Bảo. Gọi là cống ông Bảo vì nhà ông Bảo ngay chân cầu chữ thực ra đó là cái cống xuyên qua con đê 5, đưa nước từ cửa Ba Lạt vào chạy quanh co khắp làng, chạy ra cánh đồng là vùng giữa đê 5 và đê 6. Cá hau nhiều khó tả, xôn xao mặt nước, cứ thả cần nhấc lên là có cá. Vì là họ cá trên nên tuy nhỏ con nhưng lại có ngạnh gai hai bên, đầu thì to. Câu cá giỏ nhưng bỏ đầu cũng còn chẳng là bao. Ai cũng bảo mẹ tôi khéo đẻ. Một trai một gái, bé tí mà đã chẳng phải lo thức ăn. Bố tôi đi biển đánh cá bán lấy tiền đóng gạo. Còn chúng tôi câu cá để ăn. Mỗi người mỗi việc. Mẹ chỉ nói vậy. Nhưng hồi ấy tôi không coi đó là công việc mà là sở thích, niềm vui. Có những ngày trốn nhà giữa trưa hè đi ngồi cửa cống. Rồi cũng tuổi ấy, chúng tôi đi hôi đàng. Nghe thôi là đã biết, giống người ta đi “hôi bia”, “hôi dưa hấu” mà bây giờ thỉnh thoảng báo đăng. Có khác là ngày ấy ngư dân cấm những hàng rào bằng lưới nylon, còn gọi là bả đàng, ở chân các bãi ven sông ven biển. Nước lên, nước rút, tôm cá mắc kẹt ở chân đàng. Và khi họ bắt rồi chúng tôi mới “hôi” những con còn sót. Cũng đủ thực phẩm trong ngày.

Lớn hơn chút nữa, mẹ mua cho chúng tôi nạo dậm cá, nạo lờ cua. Tôi sức con gái, cố lắm cũng chỉ gánh được tầm 3 chục cái. Nặng nhưng hăng lắm. Phải chứng tỏ mình không thua kém cánh con trai. Cá đi câu, đi hôi phơi khô lụn vụn dành để làm mồi. Buổi tối đi đặt lờ ở các sông, đồng ngập nước, đánh ghi lại, sáng sớm đi nhấc về. Phăng phăng trên những cánh đồng mùa gió, đứa nào cũng lấm lem, ướt át mà hăng hái, khỏe mạnh. Mẹ tôi sáng nào cũng đổ cua đi bán, tiền ấy đóng gạo, mua sách, may áo mới để chuẩn bị vào năm học. Mẹ bảo “ôm đau không dành cho trẻ con nông thôn” nên cấm đứa nào ốm. Mẹ cũng chỉ nói vậy. Và không biết có phải thế không mà lũ trẻ đầu trần chân đất ngày ấy ít phải thuốc thang như trẻ con bây giờ. Rồi tôi đi cấy với mẹ, tự hào làm cái việc mà con trai ít khi tham gia. Đồng ruộng chưa trúng thục lúa, dóm mạ tám, mạ hom cao ngút, có khi người với mạ bằng nhau. Cái nắng, mưa, nóng, lạnh, mỗi gổ chôn chân tôi không sợ bằng đĩa. Đĩa

Tặng mẹ những bình yên

■ ĐỖ HÀ

Đài TTTH Tiên Hải

Đã mười hai giờ đêm, mẹ tôi vẫn ôm chiếc điện thoại nói chuyện to nhỏ với đứa em gái ở cách nửa vòng trái đất. Sợ con cháu tỉnh giấc, bà khẽ ra ngồi đầu hiên, thỉnh thoảng mới thấy cất lời. Nhìn bóng mẹ trong đêm, bàn tay chốc chốc lại đưa nên dụi mắt... Những hạt mưa tháng bảy cứ rả rích như bù lại cái nắng râm trái buổi đầu thu.

Ảnh khai thác từ internet

nhiều vô kể. Cứ thấy ngựa ngựa bấp chân là tôi nhảy sồn sồn trên ruộng. Dù rất sợ nhưng cứ nhắm mắt nhắm mũi cào bừa hòng bứt con đĩa ném ra xa. Cái thứ sinh vật hút máu tron tron, mềm mềm ấy khiến tôi phát ón. Mẹ tôi thấy vậy thì cứ cười ngặt nghẽo. Bây giờ đĩa ít, cứ bảo do lạm dụng thuốc trừ sâu... Với tôi thì sao cũng được, miễn là không còn đĩa bám nữa.

Lên tiểu học và trung học cơ sở, tôi vẫn đi câu, đi cấy, đi hôi và còn du nhập thêm nhiều “cái thú” của người lớn như đi giặt hén, soi cua, nạo ngao, đào giá, cào don, thậm chí là vét thời lới

(có người gọi là thoi loi). Những con cá thời lới đậu hàng đàn bên mép nước các con sông trên các bãi ngập mặn. Người ta thiết kế cái gọi là “vét” bằng bả đàng, may hình chữ U, buộc gậy hai đầu, hai người cầm căng rà dọc các con sông. Cá thời lới to bằng ngón tay nhỏ nhảy lao xao rồi chui vào vét. Con nào to, có trứng thì kho hoặc nấu rau, nấu khế. Con nhỏ thì nuôi lợn, nuôi gà hoặc phơi khô làm mồi đánh lờ cua. Mẹ thường không cho chúng tôi đi vét thời lới cùng vì lợi bãi, lợi sông rất mệt, nhiều khi lại sa vào vũng sâu khó để ý. Đi cùng cũng khó chứ đừng

nói là đi toàn trẻ con với nhau. Tuy vậy chúng tôi vẫn kì kèo có hôm đi bằng được để bây giờ có những kỷ niệm không thể nào quên.

Học cấp ba tôi vẫn đi biển, đi câu và đặc biệt là đi cấy. Vì ở nông thôn, con gái càng lớn càng phải cấy giỏi. Mẹ tôi bảo vậy. Cấy ruộng nhà mình, cấy trả công hàng xóm, cấy thuê cấy khoán lấy tiền cho năm học tới. Tôi thấy mẹ tôi lạc hậu quá, cứ bắt con cái phải làm những việc vất vả, làm sao mà học tập tốt được. Mấy đời làm ruộng, chẳng lẽ cũng muốn con cái phải làm ruộng. Tôi đi cấy mà ầm ục

trong lòng. Càng ầm ục tôi càng hăng, cho “bố” những lời mẹ tôi. Cái tuổi ầm ương ấy đến giờ tôi mới hiểu... Tốt nghiệp cấp ba, trong lúc chờ kết quả thi đại học tôi đi cấy triền miên từ đầu vụ đến cuối vụ, đếm ra cũng ngót một tháng. Lưng muốn gãy, chân tay muốn rụng rời nhưng còn hơn là ngồi nhà chờ đợi. Chờ đợi bao giờ cũng thấy thời gian chậm chạp. Rồi khi vào đại học, nghỉ hè tôi vẫn về đi cấy. Nhà nông không được mất gốc. Đại học cũng chỉ là một nhà trẻ lớn trước khi chúng mày thực sự trưởng thành - mẹ chỉ ngăn gọn mà đến tận bây giờ tôi mới hiểu triết lý ấy sâu sắc đến nhường nào.

Tôi ra trường, có việc làm ổn định, lấy chồng, sinh con, không đi cấy nữa. Cũng không thấy mẹ giục mỗi khi mùa vụ tới. Tôi mừng lắm nhưng cứ thao thiết tâm can mỗi khi mùi rơm mới nồng nàn bay vào thị trấn, mỗi khi khói rơm rạ buổi chiều mù mịt mọi ngã đường, mỗi khi cánh đồng trắng nước và tiếng máy cày giốn giã trên đồng, mỗi khi đi trên đường thấy tấp nập người cày, người cấy. Nhớ việc thì ít mà nhớ mẹ thì nhiều. Ngẫm lại mới lạ. Cả cuộc đời tất bật mưu sinh mẹ hầu như toàn ra lệnh. Không có thời gian mà ôm ấp, mà thủ thỉ, mà chia sẻ chuyện hên hò. Chúng tôi lớn lên, chóng mặt với việc nhà nông, với những thú vui thời con trẻ. Mẹ bảo lao động là vinh quang, không có gì phải phàn nàn cả.

Mùa Vu Lan. Gái út gửi về cho mẹ nạo thuốc bổ, nạo bánh kẹo và tất nhiên cả tiền nữa. Tôi xuýt xoa với những món đồ lạ. Thế là mẹ không tủi thân khi cái Mít gửi sâm Hàn Quốc về cho mẹ nó nữa nhé! May mà có dì út chứ viên chức quen như con chẳng có gì cho mẹ. Tôi rang rang câu chuyện. Mẹ chảy nước mắt. Tôi quỳnh quáng cả lên. Mãi mẹ mới mở lời, dịu dàng đến lạ. Chưa bao giờ tôi thấy mẹ dịu dàng như vậy. Quà cáp thì cũng quý nhưng cái quý nhất là các con bình an. Em con ở xa, thiệt thòi nhiều nhưng bù lại chồng con thương yêu. Con ở gần, làm viên chức nghèo nhưng bù lại gia đình đầm ấm. Cả đời mẹ chỉ mong có vậy. Mong các con bình yên trong công việc, bình yên trong gia đình, bình yên trong tâm tưởng. Muốn vậy, phải làm việc để biết quý đồng tiền. Phải học tập để biết mình biết người. Phải ngay thẳng, làm việc thiện để tâm không vướng bận. Cái Mít nó “phải” đi Hàn Quốc để thoát khỏi nợ nần, chồng hút sách, chứ không phải “được” đi. Đừng nghĩ đến chuyện quà cáp, hãy tặng mẹ bằng bình yên của các con. Đó là món quà lớn nhất mà mẹ mong nhận được. Mẹ thôi khóc nhưng tôi bắt đầu chảy nước mắt. Nhìn con gái, con trai bé nhỏ đang đuổi mèo ngoài sân, tôi chợt hiểu. Điều lớn nhất tôi mong muốn cũng chính là bình yên cho các con. Mùa Vu Lan, yêu mẹ bằng những bình yên con nhé.

Sinh ra và lớn lên ở làng Lịch Động, xã Đông Các, huyện Đông Hưng, liệt sĩ Phạm Thị Nga vốn là cô gái xinh đẹp, nết na, được bà con trong làng ngoài xã tấm tắc ngợi khen. Tuổi xuân đôi tám đẹp như trăng rằm, năm 1965, chị Nga viết đơn tình nguyện gia nhập lực lượng thanh niên xung phong theo tiếng gọi của Đoàn Thanh niên: “Đầu cần thanh niên có, đầu khó có thanh niên” mặc dù có không ít lời khuyên ngăn của họ hàng.

Chân yếu tay mềm nhưng khi đã là thanh niên xung phong C932, N93, chị Nga rất hăng hái với công việc được giao, nụ cười tươi phô hàm răng hạt lựu trắng ngần luôn nở trên môi càng tôn thêm vẻ đẹp “hàng nga” của chị. Đi thanh niên xung phong cùng đợt với chị Nga có chị Bạn, chị Mười, chị Nguyệt, chị Quyết... ở huyện Đông Quan (nay là huyện Đông Hưng). Những ngày đầu gia nhập lực lượng thanh niên xung phong, các chị đóng quân ở cầu Hàm Rồng (Thanh Hóa), ngày đêm sửa cầu, bắc thêm cầu phao, nhận thêm phần việc sửa đường rồi vượt cầu Hàm Rồng sang Nam Ngạn làm thêm đường tránh cho các chuyến hàng vào Nam phục vụ chiến đấu. Giặc Mỹ bắn phá miền Bắc, chúng tập trung lớn hỏa lực đánh phá các trọng điểm giao thông quan trọng như cầu Ninh Bình, cầu Đồ Lèn, cầu ông Tào, đặc biệt là cầu Hàm Rồng làm nhiều thanh niên xung phong bị thương và hy sinh. Cuối năm 1967, giặc Mỹ leo thang bắn phá miền Bắc dữ dội nhằm cắt đứt sự chi viện cho chiến trường miền Nam, Đội 93 của chị Nga được lệnh tăng cường cho tuyến đường sắt Hà Nội - Hải Phòng làm nhiệm vụ khắc phục hậu quả những trận máy bay địch bắn phá đường sắt, nhà ga, cầu, bảo vệ kho tàng, bốc xếp hàng hóa, bảo đảm giao thông... cùng với khẩu hiệu “Sống bám cầu đường, chết kiên

Cảnh ngọc lan trong bão

■ QUANG VIỆN

Địa danh Trạ Ang (Quảng Bình) được nhắc nhiều trong chiến tranh chống Mỹ cứu nước giai đoạn 1965 - 1969 bởi đây là đoạn đường chọc thủng thế bao vây của địch để hậu phương miền Bắc chi viện cho chiến trường miền Nam. Từ km9 đến km14 của đường 20 Quyết Thắng có trọng điểm K12 đỉnh Trạ Ang nằm chênh vênh trên núi, dưới là vực Trạ Ang có ngầm Trạ Ang sâu hun hút. Phá đá, mở đường và bảo vệ “huyết mạch” quan trọng này cho tiền tuyến đã có rất nhiều thanh niên xung phong C932 N93 tỉnh Thái Bình mãi mãi không trở về, máu xương của các anh các chị đã hòa trộn, nhuộm đỏ cả dòng Trạ Ang.

Con đường làng Lịch Động, xã Đông Các (Đông Hưng) từng in dấu chân liệt sĩ Phạm Thị Nga.

cường dũng cảm”. Thất bại ở chiến dịch bắn phá miền Bắc, giặc Mỹ dùng lực lượng hải quân kết hợp không quân bao vây, phong tỏa tuyến đường biển, đánh chặn đường bộ, đường sắt hồng cắt đứt sự chi viện của miền Bắc đối với miền Nam do vậy các tuyến đường đều bị bắn phá, hư hại nặng nề. Giữa năm 1968, số thanh niên xung phong hy sinh và bị thương quá nhiều nên có sự chuyển dịch và sáp nhập, C932 của Thái Bình được lệnh vào Quảng Bình làm nhiệm vụ sửa chữa đường 20 Quyết Thắng từ km9 đến km14 có trọng điểm K12 sông, núi Trạ Ang được mệnh danh là “Cuống họng K12, túi bom vô tận” của núi rừng Trường Sơn. Trên

đường vào trọng điểm, C932 của chị Nga đã có 3 chiến sĩ hy sinh, hơn mười ngày đầu tháng 8/1968 khi đặt chân đến Trạ Ang trên trọng điểm K12 máy bay Mỹ oanh tạc 170 trận, ném 86 quả bom trúng đường và bắn 184 quả tên lửa vào vách đá gây sạt lở taluy nghiêm trọng. Khối lượng đất, đá phải đào đắp lên đến hàng vạn mét vuông. Vừa mới chân ướt chân ráo vào trọng điểm K12, chị Nga cùng đồng đội đã phải đối mặt với sự hy sinh do giặc đánh phá ác liệt. Không lều trại, tất cả chị em đều sống dựa vào hang đá. Mỗi hang đá chỉ trú được ba người. Mùa mưa vắt, muỗi như nèm. Không có nước, các chị phải thay nhau xuống ngầm Trạ Ang gánh nước

lên núi. Mỗi lần cũng chỉ được hai thùng lương khô. Một ca nước nhỏ vừa đánh răng vừa rửa mặt. Gian khổ nhưng các chị vẫn cười tươi, bám cầu đường, chiến đấu dũng cảm. Lúc đầu sửa đường ban đêm nhưng rồi tiền tuyến gọi các chị làm cả ban ngày, máy bay Mỹ ném bom thì tránh, không kịp tránh thì nằm úp mặt xuống nền đường. Mỗi người nhả của chị Nga ngày nào quen với việc thêu thùa, khâu vá giờ cầm xà beng, cuốc chim, búa tạ đập đá vá đường đến bật máu tươi. Trên đỉnh Trạ Ang những ngày mưa mây giăng mịt mù cảm giác như giờ tay với được trời cao. Bom Mỹ oanh tạc nhiều không kể xiết chỉ

biết rằng đến đá núi cũng vỡ vụn, tan tành. Không nhận được tiếp tế, trang phục rách tả tơi các chị phải chia nhau mặc cũng bởi tại bom giạt, bom rơi áo rách mất rồi. Mặc cho áo quần tả tơi, các chị vẫn lăn vào sửa đường. Có một điểm đặc biệt là đứng trên đỉnh Trạ Ang có thể quan sát được máy bay Mỹ, biết được quả bom nào nổ, quả bom nào chưa nổ và vị trí của từng quả bom nổ chậm giúp cho bộ đội công binh phá bom chính xác và hạn chế được thương vong do bom nổ chậm gây ra. Công việc này vốn do tổ trinh sát bộ đội công binh phụ trách nhưng sau đợt máy bay Mỹ liên tục dội bom tàn phá nên số chiến sĩ bị thương và hy sinh quá nhiều, tổ trinh sát không

còn đủ người lên chốt làm nhiệm vụ. Giữa lúc khó khăn, tháng 9/1968, C932 thanh niên xung phong tỉnh Thái Bình có mặt ngay lập tức cử người đảm nhận công việc, thay thế bộ đội công binh làm nhiệm vụ trinh sát. Biết lên chốt là hy sinh nhưng chị Nga vẫn xung phong đầu tiên. Đêm trước ngày lên chốt, trời bỗng vàng vạc trăng sao. Cả tiểu đội nữ thanh niên xung phong không sao chợp mắt được. Chị Bạn, chị Lập, chị Công, chị Quyết, chị Nguyệt, chị Lơ, chị Sửu... thao thức cùng chị Nga. Rừng đêm ấy bỗng yên tĩnh lạ lùng. Những bông hoa ngọc lan trong rừng khuya tỏa hương thơm ngọt ngào và quyến rũ. Chị Nga thì thâm bên tai chị Bạn: Mai em lên chốt, em sẽ mặc quân phục của chị và cài cành lá ngụy trang bằng những cành ngọc lan. Các chị cứ thấy mùi hương ngọc lan ở đâu thì tìm em ở đó. Nghe Nga tâm sự, chị Bạn vô cùng cảm động. Mọi người thâm hiểu, lên đỉnh Trạ Ang trinh sát là đồng nghĩa với sự hy sinh. Mỏm đá cheo leo hứng chịu hàng chục trận bom mỗi ngày, hàng trăm tấn bom giặc Mỹ trút xuống đến đá núi cũng vụn tan. Sáng sớm hôm sau, chị Nga nai nịt gọn gàng, cành lá ngụy trang xanh ngắt điểm những bông ngọc lan trắng tinh khôi. Chị cẩn thận cài một bông hoa lên mái tóc, vuốt những sợi tóc mai vương bay trong gió cười tạm biệt mọi người trong tiểu đội rồi cùng hai chiến sĩ công binh lên đường.

Máy bay Mỹ lại gào xé không trung, những quả bom tròn ừng lao xuống đỉnh Trạ Ang. Khói bốc ngùn ngụt. Cả đội thót tim. Dứt tiếng bom, tất cả lao ra mặt đường. Không thấy Nga cùng hai chiến sĩ công binh đâu nữa. Khói bom khét lẹt nhưng chị Bạn bỗng nhận ra hương ngọc lan thoang thoảng quện bay trong gió, chợt nhớ lời Nga dặn, chị xót xa gọi: Nga ơi, Bạn biết tìm Nga ở đâu rồi.

Ông Đỗ Văn Tuy, nguyên Đại đội trưởng C931, N93, khu Châu, thị trấn Hưng Nhân, huyện Hưng Hà

Mười ba cô gái thanh niên xung phong C932, N93 tỉnh Thái Bình tuổi vừa mười tám, đôi mươi trên đỉnh Trạ Ang làm nhiệm vụ trinh sát máy bay Mỹ ném bom và đánh dấu bom nổ chậm trong đó liệt sĩ Phạm Thị Nga là chiến sĩ xung phong lên chốt đầu tiên. Dấu biết có thể sẽ hy sinh nhưng Nga vẫn xung phong lên chốt, hành

Bà Dương Thị Bạn, cựu thanh niên xung phong C932, N93, thôn Nam Bồ Nhân, xã Đông Hòa, thành phố Thái Bình

thay rồi bị thương thì tôi lên thay, tôi bị thương thì Sửu lên và cứ lần lượt cho đến người cuối cùng.

Biết là sẽ hy sinh nhưng Nga vẫn xung phong lên chốt đầu tiên. Nga đã hy sinh anh dũng cùng hai chiến sĩ công binh khi đang làm nhiệm vụ đếm bom rơi và chạy băng qua lửa đạn để đánh dấu bom nổ chậm. Sự hy sinh anh dũng của Nga đã thôi thúc chúng tôi. Nga hy sinh, Lơ lên thay, Lơ hy sinh, Công lên thay, Công ngã xuống, Lập lên

Bà Phạm Thị Mười, cựu thanh niên xung phong C932, N93, thôn Gia Lễ, xã Đông Mỹ, huyện Đông Hưng

mẫn trở về nhưng Nga và nhiều đồng đội của chúng tôi đã mãi mãi nằm lại nơi chiến trường.

Đỉnh Trạ Ang được mệnh danh là túi bom khổng lồ mà đế quốc Mỹ dội xuống nhằm cắt đứt con đường chi viện của miền Bắc cho chiến trường miền Nam, chị em thanh niên xung phong C932, N93 chúng tôi chia nhau sự sống, chung nhau cái chết, đùm bọc, yêu thương nhau như chị em ruột. Tôi và chị Bạn bị thương và có may

Cảnh báo tình trạng CHÁY, NỔ NHÀ ỚNG

■ NGUYỄN CƯỜNG
(thực hiện)

Tình trạng cháy, nổ, nhất là cháy, nổ nhà ống trên cả nước nói chung, tại Thái Bình nói riêng ngày càng có chiều hướng gia tăng, gây nhiều thiệt hại cả về người và tài sản. Để hiểu rõ đặc điểm, nguyên nhân cũng như các giải pháp hạn chế tình trạng trên, phóng viên Báo Thái Bình có cuộc trao đổi với Thượng tá Nguyễn Bá Y, Phó Trưởng phòng Cảnh sát phòng cháy, chữa cháy và cứu nạn, cứu hộ, Công an tỉnh.

Phóng viên: Ông có thể cho biết tình hình cháy, nổ nhà ống trên cả nước nói chung và tại tỉnh ta nói riêng trong thời gian qua; nguyên nhân, đặc điểm của tình trạng này?

Thượng tá Nguyễn Bá Y: Theo thống kê của Cục Cảnh sát phòng cháy, chữa cháy và cứu nạn, cứu hộ, Bộ Công an, trong năm 2016 cả nước xảy ra 3.006 vụ cháy, trong đó 1.290 vụ cháy nhà dân, làm chết 98 người, bị thương 180 người, thiệt hại về tài sản khoảng 1.240,11 tỷ đồng; xảy ra 23 vụ nổ, làm chết 7 người, bị thương 48 người, thiệt hại về tài sản 1.420 triệu đồng. Tại Thái Bình, năm 2016 xảy ra 25 vụ cháy, trong đó 4 vụ cháy nhà dân, làm bị thương 3 người, thiệt hại về tài sản khoảng 1,5 tỷ đồng; xảy ra 2 vụ nổ làm 4 người chết, 13 người bị thương. 6 tháng đầu năm 2017, cả nước xảy ra 904 vụ cháy nhà ở của gia đình, làm chết 47 người, bị thương 79 người, thiệt hại về tài sản 43 tỷ đồng; toàn tỉnh xảy ra 5 vụ cháy, trong đó 2 vụ cháy nhà dân, 2 vụ là hộ kinh doanh, không xảy ra vụ nổ nào. Nguyên nhân của các vụ cháy chủ yếu do chập điện, sơ suất trong quá trình sử dụng các thiết bị sinh lửa, sinh nhiệt, do sự cố máy móc, vi phạm quy trình, quy định an toàn.

Đặc điểm chung của các vụ cháy là do tụ khói ở tất cả trong các phòng, các tầng do không có nơi thoát khói, lượng oxy giảm rất nhanh, cháy dẫn đến thiếu oxy sinh ra khí oxit cacbon CO2

rất độc, khói, khí độc, muối gây ra rất lớn. Khi xảy ra cháy, nhiệt độ tăng lên rất nhanh, các vật dụng tài sản bắt cháy trong thời gian rất ngắn do bức xạ nhiệt, cháy lan sang các phòng, cháy từ tầng dưới lên tầng trên. Khi cháy thời gian kéo dài ảnh hưởng đến khả năng chịu lực của các cấu kiện nhà dẫn đến sụp đổ công trình. Bên cạnh đó, cháy tác động đến con người rất lớn bởi nhiệt độ, khói, khí độc làm ngạt, rối loạn thần kinh, không làm chủ được hành vi gây bỏng đường hô hấp không kịp thoát nạn, thời gian tử vong rất nhanh.

Công tác cứu nạn, cứu hộ đối với cháy nhà ống gặp rất nhiều khó khăn; việc khống chế đám cháy, chống cháy lan, dập tắt đám cháy rất phức tạp, việc di chuyển tài sản có trường hợp gần như không thể. Khi xây dựng nhà ống, hầu hết lối thoát nạn chỉ có một cửa ra vào làm cửa xếp, cửa cuốn; trên các ban công, sân thượng sử dụng sắt thanh, inox tạo thành hàng rào kín không lối thoát, vì vậy khi có cháy không thoát được ra ngoài dẫn đến tử vong.

Phóng viên: Đối với nhà ống sử dụng làm văn phòng, nhà nghỉ, quán karaoke, những đặc điểm nguy hiểm cháy như thế nào, thưa ông?

Thượng tá Nguyễn Bá Y: Ngoài những đặc điểm nguy hiểm cháy, nổ như nhà ống làm nhà ở, nhà ống sử dụng làm văn phòng, nhà nghỉ, cơ sở kinh doanh có những đặc điểm

sau: sử dụng nhiều trang thiết bị phương tiện dụng cụ, tài sản vật chất dễ cháy như vật liệu cách âm (xốp, nhựa, vải, gỗ); đồ dùng chăn ga gối đệm; bàn ghế sa lông, mút; hệ thống nghe nhìn; thảm, xốp trải hành lang, máy điều hòa. Khi xảy ra cháy, ngọn lửa lan rất nhanh sang các phòng, các tầng sinh ra nhiều khói, khí độc, tụ khói.

Hệ thống điện sử dụng nhiều cho các thiết bị dễ bị chập cháy quá tải có thể xảy ra tai nạn điện giật. Do các phòng kín tách biệt khi xảy ra cháy ở một phòng phát hiện cháy chậm, khi cháy lớn lan rộng mới biết có cháy, do vậy thoát nạn chậm hoặc không kịp thoát. Văn phòng, nhà nghỉ, quán karaoke là những nơi nhiều người hoạt động, làm việc, vui chơi, nghỉ ngơi, khi xảy ra cháy thoát nạn khó khăn hoặc hỗn loạn không tìm được lối thoát, chưa kể lối thoát nạn không đủ (thường là một lối) không bảo đảm thoát nạn, hệ thống đèn chiếu sáng sự cố, đèn thoát nạn không có hoặc có nhưng không hoạt động làm cho nạn nhân không tìm được lối thoát nạn. Biển quảng cáo rào chắn ở ban công, sân thượng không có cửa, lối thoát ra ngoài hoặc sang các nhà kế bên, không thoát nạn được. Công tác cứu nạn, chữa cháy gặp nhiều khó khăn. Kỹ năng thoát nạn của nhiều người còn hạn chế hoặc thiếu kỹ năng thoát khỏi đám cháy dẫn đến tử vong hoặc tử vong nhiều người.

Vụ cháy xảy ra ngày 27/9/2015 tại số nhà 326, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Phóng viên: Giải pháp để bảo đảm an toàn cháy, nổ nhà ống, thưa ông?

Thượng tá Nguyễn Bá Y: Đối với xây dựng nhà ở hay sử dụng để kinh doanh khi thiết kế, xây dựng phải tuân thủ các tiêu chuẩn quy phạm về phòng cháy, chữa cháy theo quy định. Không sử dụng hoặc hạn chế sử dụng các chất dễ cháy như mút xốp, nhựa thảm để trang trí, trải nền. Tường nhà, tường ngăn, cửa ngăn các phòng là vật liệu không cháy hoặc khó cháy. Nhà có một cầu thang bộ đặt giữa nhà đi lên các phòng nên làm cầu thang kín (không làm cầu thang hở) tránh không phải là ống khói khi cháy. Có giải pháp cho các tầng chống tụ khói. Bố trí có hai lối thoát nạn có đủ đèn chiếu sáng sự cố và đèn chỉ dẫn thoát nạn. Nếu lắp đặt hàng rào bằng kim loại ở ban công, sân

thượng bảo đảm thông thoáng bố trí ô cửa để thoát nạn ra phía ngoài hoặc sang các hộ liền kề.

Không lắp đặt các biển quảng cáo che hết mặt tiền của tòa nhà; không để chung hàng hóa, vật liệu dễ cháy trong phòng bếp. Không tích trữ xăng, dầu trong nhà. Khu vực thờ cúng bố trí nơi riêng biệt; tường, trần nhà là vật liệu không cháy; đèn, nến sử dụng phải có đế không cháy đặt chắc chắn không đổ vỡ. Bố trí phương tiện chữa cháy cho từng tầng như bình khí, bình bột, ít nhất mỗi tầng hai bình, chặn chặn chữa cháy. Có các phi, thùng dự trữ nước phục vụ chữa cháy khi có cháy xảy ra. Bố trí dụng cụ phá dỡ như búa, xà beng và dụng cụ thoát nạn như thang dây, dây thả chậm.

Phóng viên: Xin trân trọng cảm ơn ông!

Thực hành sử dụng bình chữa cháy dập tắt đám cháy.

CÁC BƯỚC XỬ LÝ KHI CÓ CHÁY XẢY RA

- Hô có cháy xảy ra, nhanh chóng thông báo cho mọi thành viên trong gia đình và những người có mặt trong nhà biết, hô hoán cho mọi người xung quanh biết để trợ giúp, tổ chức thoát nạn.
- Nhanh chóng cắt điện khu vực bị cháy để tránh tai nạn điện khi chữa cháy và cứu tài sản.
- Sử dụng các dụng cụ, phương tiện để nhanh chóng dập tắt đám cháy (nước, chăn, bình chữa cháy).
- Báo cho cảnh sát phòng cháy, chữa cháy theo số điện thoại 114 máy cố định, 0227114 máy di động, báo cháy ở địa chỉ (số nhà, tổ dân phố, đường, thôn, xóm, xã, phường, thị trấn); chất cháy, nhà ở, nhà kinh doanh, nhà tầng, người bị kẹt trong đám cháy (nếu có).
- Tổ chức cứu người bị nạn (nếu có) do bị thương hoặc không thoát ra khỏi đám cháy.
- Tổ chức cứu tài sản, di chuyển tài sản chưa bị cháy xung quanh khu vực cháy đưa ra ngoài, huy động mọi người xung quanh trợ giúp.

T

Trên 80% diện tích rừng và rừng ngập mặn bị rải thảm chất độc hóa học. Nhiều vùng rừng không còn sự sống, cây trụi lá, thân cành khô, trơ trụi.

Đau xót hơn, chất độc triệt hạ sự sống của con người, Hơn 4,8 triệu người Việt Nam là nạn nhân da cam. Hàng vạn người đã chết. Hàng vạn người khác đang chịu cảnh nửa sống nửa chết, quần quai suốt ngày đêm.

Ba thế hệ một gia đình cùng chung nỗi đau. Người cha trực tiếp nhiễm. Con cháu thế hệ thứ hai, thế hệ thứ ba. Rồi đây, chất của người lính, thế hệ thứ tư, thế hệ thứ năm chắc gì đã thoát họa da cam.

Gia đình ông Hồ Sỹ Hải ở thành phố Thái Bình, bản thân ông ảnh hưởng không nặng nhưng các con của ông mỗi người một số phận bi thương.

Người mang dòng máu da cam là người nghèo nhất trong số những người nghèo, người khổ đau nhất trong số những người khổ đau. Có nỗi đau nào cơ cực như nỗi đau da cam. Nó đẩy con người vào hoàn cảnh đau thương, cùng cực.

Một loại chất độc di truyền qua phủ tạng, kéo dài hết đời này qua đời khác, nhiều người Việt Nam đang phải gánh chịu.

Thế hệ thứ năm ư? Chiến tranh hóa học, sao mi tàn ác thế? Mi còn giết người đến bao giờ? Đến bao giờ?

Đất nước còn nhiều khó khăn, Đảng, Nhà nước ta vẫn dành một phần kinh phí thực hiện chính sách đối với nạn nhân chất độc da cam.

Nhiều địa phương đã có những hành động thiết thực. Đà Nẵng hình thành các trung tâm nuôi dưỡng, phục hồi chức năng cho nạn nhân da cam. Đây là cơ sở thường xuyên nuôi dưỡng, phục hồi cho trên 200 nạn nhân thế hệ thứ ba. Trong tương lai, Đà Nẵng đầu tư hoàn thành một số công trình mới.

Việc thực hiện chính sách vừa là lương tâm vừa là vấn đề công bằng xã hội. Những người xả thân chiến đấu đem lại hòa bình cho Tổ quốc, cho nhân dân

Bức thông điệp lịch sử

■ *Ký sự của nhà văn* MINH CHUYÊN

Kỳ 22: Thảm họa da cam

đang mang họa da cam, khổn khó, giúp họ là lẽ sống, là trách nhiệm.

Hội nạn nhân chất độc da cam/Đioxin các địa phương như Hà Nội, Hải Phòng, Thái Bình... ngoài việc xây dựng cơ sở tập luyện phục hồi chức năng còn tổ chức đào tạo nghề, lo việc làm, giúp các gia đình nạn nhân vươn lên trong cuộc sống.

Thành phố Hồ Chí Minh - nơi có hơn 20.000 nạn nhân da cam đang đầu tư xây dựng mô hình làng Cam, nuôi dưỡng, phục hồi chức năng tại làng. Đây là một ý tưởng nhân văn độc đáo. Chắc chắn làng Cam sẽ đem lại hiệu quả cho các nạn nhân.

Trung tâm tẩy độc tại Thái Bình đã sử dụng nhiều năm đạt kết quả tốt. Nạn nhân từ các tỉnh miền Bắc tập trung về đây điều trị. Qua tẩy độc sức khỏe dần dần được hồi phục.

Các cấp hội đã chi hơn 3.000 suất học bổng, 60 tỷ đồng cấp vốn hỗ trợ sản xuất, tạo việc làm, tăng thêm thu nhập cho các gia đình nạn nhân khó khăn. Xây dựng hàng chục trung tâm nuôi dưỡng, phục hồi chức năng cho nạn nhân.

Các tỉnh Tây Nguyên và Nam Bộ số người bị di chứng chất độc da cam rất nhiều, tỉnh hội đã vận động cộng đồng xã hội cùng chung tay chăm lo giúp đỡ các nạn nhân.

Nỗi đau này người Mỹ không thể thoái thác, Hội nạn nhân chất độc da cam/Đioxin đã tổ chức nhiều cuộc điều trần tại Quốc hội Mỹ và tham gia các diễn đàn quốc tế. Phối hợp đấu tranh gây sức ép đối với chính phủ Mỹ. Tổ chức các đoàn nạn nhân sang Mỹ vận động, đấu tranh.

Đại diện Hội trực tiếp vận động nghị sĩ quốc hội Mỹ khóa 112 đề nghị chính

phủ Mỹ phải có trách nhiệm với người nhiễm chất độc Đioxin và tẩy độc những vùng người Mỹ rải thảm.

Giáo sư, bác sĩ Nguyễn Thị Ngọc Phượng nhiều lần tham dự điều trần tại Mỹ, bà cho biết: Thực trạng hậu quả chiến tranh hóa học ở Việt Nam làm nên sự rung động hàng triệu trái tim và thức tỉnh lương tri con người.

Hiện tại, Hội nạn nhân chất độc da cam/Đioxin tiếp tục phối hợp với các nhà khoa học nghiên cứu hậu quả ảnh hưởng của Đioxin làm cơ sở khoa học pháp lý đấu tranh để chính phủ Mỹ và những cơ quan gây ra cuộc chiến tranh hóa học ở Việt Nam phải có trách nhiệm tẩy rửa môi trường nhiễm độc và bồi thường cho các nạn nhân da cam.

Nhiệm vụ đấu tranh đòi công lý cho các nạn nhân, yêu cầu chính phủ Mỹ phải có trách nhiệm giải quyết vấn đề chất độc da cam là một việc làm được dư luận ủng hộ, xã hội đánh giá cao. Hội đã tích cực xúc tiến các vụ kiện công ty hóa chất sản xuất, cung cấp chất độc cho quân đội Mỹ sử dụng tại Việt Nam, gây hậu họa nghiêm trọng. Vụ kiện bắt đầu từ tháng 1/2004. Để đi đến công lý một hành trình gặp không ít khó khăn. Tòa sơ thẩm và phúc thẩm của Mỹ từ chối không thụ lý hồ sơ vụ kiện. Tòa án tối cao Mỹ thông báo không xem xét đơn kháng án của nạn nhân Việt Nam, vụ kiện vì thế mà dừng lại. Trước sự hậu thuẫn của Hội, các nhân chứng cùng đại diện nguyên đơn Việt Nam tiếp tục lên đường sang Mỹ tranh đấu. Cùng với các vụ kiện, Hội còn đẩy mạnh các hoạt động vận động, đấu tranh yêu cầu chính phủ Mỹ không thể thoái thác trách nhiệm. Sau cuộc điều trần tháng 5/2008, Hội còn tiến

hành hai cuộc điều trần khác về chất độc da cam tại quốc hội Mỹ. Mặt khác, Hội tích cực tham gia các diễn đàn quốc tế, phối hợp đấu tranh gây sức ép với chính phủ Mỹ, tổ chức nhiều đoàn nạn nhân sang Mỹ vận động đấu tranh. Lãnh đạo Hội trực tiếp đến quốc hội Mỹ, vận động nghị sĩ quốc hội khóa 112 Bôn phim Nờ đề nghị chính phủ Mỹ phải tăng cường hỗ trợ nạn nhân và tẩy độc môi trường tại Việt Nam. Sau các vụ kiện tại Mỹ, Hội còn phối hợp với Hội Luật gia dân chủ thế giới và một số tổ chức khác mở phiên tòa công lý tại Paris, xét xử 37 công ty hóa chất của Mỹ. Phiên tòa có tác dụng tố cáo mạnh mẽ trách nhiệm của người Mỹ về việc rải thảm chất độc hóa học tại Việt Nam. Hiện nay Hội đang thu thập chứng cứ để triển khai các vụ kiện mới tại Mỹ nhằm đấu tranh đòi lại công lý cho các nạn nhân da cam Việt Nam. Hoạt động đối ngoại ngày càng được mở rộng, tập hợp lực lượng vì hòa bình và công lý. Phát động chương trình nhân tin từ thiện, thúc đẩy phong trào hành động vì nạn nhân chất độc da cam. Các hoạt động trên lĩnh vực tài chính, công tác sử dụng quỹ thực hiện khá tốt. Hội Nạn nhân chất độc da cam/Đioxin Việt Nam trở thành một trong những chỗ dựa vững chắc của nạn nhân, xứng đáng với 13 chữ “Đoàn kết, nghĩa tình, trách nhiệm vì nạn nhân chất độc da cam” do Ban Bí thư Trung ương Đảng trao tặng và tấm huân chương cao quý do Chủ tịch nước tặng. Thay mặt hơn 3 triệu nạn nhân chất độc da cam, đồng chí Chủ tịch Hội xúc động, bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc lãnh đạo Đảng, Nhà nước, MTTQ, các bộ, ban, ngành, đoàn thể, cấp ủy, chính quyền các cấp cùng đồng bào, chiến sĩ, các doanh nghiệp và bạn bè quốc tế... đã chia sẻ bằng những nghĩa cử cao đẹp, sát cánh cùng các cấp hội làm được nhiều việc có ý nghĩa cho nạn nhân chất độc da cam. Các cấp hội cần phải đoàn kết, nỗ lực hơn nữa, trách nhiệm hơn nữa, chung sức chung lòng cùng toàn xã hội mới có thể thực hiện tốt được nhiệm vụ chăm sóc, giúp đỡ và tiếp tục đấu tranh đòi công lý cho các nạn nhân.

(còn nữa)

Trục thăng UH-1D của Đại đội không quân 336 (Không lực Hoa Kỳ) rải chất hóa học lên một vùng rừng rậm tại miền Nam Việt Nam.

Ảnh tư liệu

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được trên 40 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Khí thế tung bừng khai giảng năm học mới cùng các hoạt động khuyến học, khuyến tài diễn ra sôi nổi ở các địa phương là sự kiện thời sự - chính trị - xã hội nổi bật tuần qua, được các cộng tác viên phản ánh qua loạt tin: Trường Mầm non Nam Hồng (Tiền Hải) khai giảng năm học 2017 - 2018 và đón bằng công nhận đạt chuẩn quốc gia mức độ II; Thường trực Hội Khuyến học tỉnh dự và chúc mừng ngày khai giảng năm học mới tại các trường trên địa bàn thành phố Thái Bình. Các cộng tác viên Lan Hương, Tô Phương, Đỗ Hà, Văn Dũng phản ánh những thông tin ấm lòng: Nhân dịp năm học mới, hưởng ứng chương trình “Cặp lá yêu thương” và cuộc vận động xây dựng “Quỹ đồng hành cùng học sinh nghèo vượt khó” do Bộ Chỉ huy Quân sự tỉnh, Bộ Chỉ huy Bộ đội Biên phòng tỉnh phát động, Ban Chỉ huy Quân sự thành phố Thái Bình và các huyện Đông Hưng, Tiền Hải, Kiến Xương... đã trao tiền trợ cấp hàng tháng và tặng xe đạp cho các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn trên địa bàn từ năm học 2017 - 2018 đến hết chương trình trung học phổ thông của các em. Kinh phí hỗ trợ do cán bộ, chiến sĩ quyên góp, ủng hộ.

Chủ đề kinh tế, cộng tác viên Vũ Đông đưa tin: Kiến Xương cấp phát hơn 220.500 gói thuốc phòng, trừ rầy cho các địa phương trên địa bàn huyện. Theo cộng tác viên Lê Trung, hơn 4.000ha lúa mùa ở Vũ Thư đã trở bông. Ngoài ra là tin về Xí nghiệp nước sạch thị trấn Hưng Nhân cấp nước ổn định cho 2.950 hộ; Tân Lễ (Hưng Hà) xây dựng cánh đồng mẫu...

Chủ đề an ninh - quốc phòng đáng chú ý có tin của cộng tác viên Trí Tuệ: Cháy lớn tại nhà kho xưởng dệt OE đóng trên địa bàn xã Tây An, huyện Tiền Hải. Cộng tác viên Thành

Đô phản ánh thành phố Thái Bình phát hiện, di dời đến nơi an toàn quả bom nặng 500 bảng Anh.

Chủ đề văn hóa - xã hội tuần này, các cộng tác viên Thích Nhuận Nguyễn, Minh Chiến, Quang Minh gửi cộng tác 6 tin và trên 100 bức ảnh ghi nhận không khí lễ Vu Lan và lễ hội bông hồng cài áo tại các chùa Từ Xuyên, Hoàng Văn, Hưng Long, Vạn Xuân và Xí nghiệp May Đông Hưng. Theo tin của sư thầy Thích Nhuận Nguyễn: Chiều và tối ngày 15/7 năm Đinh Dậu (nhằm ngày 5/9/2017), hơn 100 thanh niên Phật tử là công nhân, sinh viên một số trường đại học, cao đẳng trên địa bàn thành phố Thái Bình mang theo 1.000 bông hoa hồng xuống các đường phố, bệnh viện, công viên, chợ, cài lên ngực áo tất cả mọi người với hoa trắng dành cho người không còn cha mẹ, hoa đỏ dành cho những ai may mắn vẫn còn hai đấng sinh thành. “Nhiều người dân rất xúc động khi nghe các bạn trẻ nói về ý nghĩa ngày Vu Lan và cài hoa hồng, hoài niệm về công ơn cha mẹ. Sau đó, các bạn trẻ đã gửi tặng thông điệp mùa Vu Lan trong niềm cảm thương dâng trào về cha mẹ kính yêu...”.

Bài “Mùa Vu Lan - sống chậm lại để yêu thương nhiều hơn” là trang viết dào dạt cảm xúc, giàu nhân văn của cộng tác viên Anh Tú: “...Ngày lễ Vu Lan báo hiếu, mỗi người như sống chậm hơn để nghĩ suy về công lao sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, từ đó làm tròn bổn phận của người con. Tham dự lễ Vu Lan, từ câu chuyện xả thân cứu mẹ của Tôn giả Mục Kiền Liên, mỗi người lại tự nhắc nhở bản thân mình về lòng kính trọng với cha mẹ, ngọn lửa ấm áp của lòng hiếu nghĩa bởi vậy luôn được gìn giữ và lưu truyền”.

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothaibinh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

Huawei vượt Apple trở thành nhà sản xuất điện thoại thứ hai thế giới

(vietnamplus.vn) Theo nghiên cứu mới của công ty phân tích Counterpoint Research, Huawei đã vượt qua Apple trở thành nhà sản xuất điện thoại thông minh lớn thứ hai thế giới, sau Samsung.

Mặc dù doanh số tháng 8 vẫn chưa chốt nhưng con số tháng 6 và tháng 7 cho thấy Huawei đã vượt qua “gã khổng lồ” táo khuyết. Huawei là một công ty lâu năm trong ngành kinh doanh cơ sở hạ tầng mạng, chỉ mới bắt đầu đi sâu vào thị trường tiêu dùng vài năm qua với sản phẩm điện thoại thông minh.

Theo Counterpoint Research, sự tăng trưởng đáng kinh ngạc của Huawei phần lớn là do “đầu tư trọng điểm vào quá trình nghiên cứu - phát triển (R&D) và sản xuất, cùng với việc tích cực tiếp thị và mở rộng kênh bán hàng”.

Các thương hiệu Trung Quốc như Huawei phần lớn dựa vào bán hàng trực tiếp, nơi người tiêu dùng mua một chiếc điện thoại với một khoản thanh toán trả trước. Đó là lý do tại sao Huawei có chỗ đứng bình thường ở thị trường Mỹ, nơi mà hoạt động giao dịch hàng hóa công nghệ di động dựa trên cơ sở các nhà mạng viễn thông làm kênh phân phối chiếm ưu thế. Nhưng điều đó trái ngược hẳn với hiệu suất kinh doanh của thương hiệu Trung Quốc này ở châu Âu, Mỹ Latinh và dĩ nhiên là “sân nhà” Trung Quốc, những thị trường có sự tăng trưởng mạnh.

ĐƯỢC NẤU THEO

LUẬT BIA TINH DÒNG

CỦA ĐỨC NĂM 1516

ĐẠI VIỆT

LAGER

SUPER PREMIUM

Real Flavor Real Fruit

push max

NƯỚC CỐT 100% TRÁI CÂY

Tăng cường khoáng chất

GIẢI NHIỆT

Bù nhanh năng lượng

ĐÃ KHÁT

Đã khát đã mát

Tăng cường khoáng chất

GIẢI NHIỆT

Bù nhanh năng lượng